

BUDAPESTA
6 Ianuarie st. v.
Dumineca 18 Ianuarie st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 2.

ANUL XVI.
1880.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
(Urmare.)

Acésta epistola, firesce, numai decâ't reversà lumina în întunericul situațiunii în care se aflau parintii.

Ei vediura acuma, că fic'a lor iubescce cu totu focul ânimei sale pe Barbu, si acestu amoru nemarginitu fu caus'a leșinării sale.

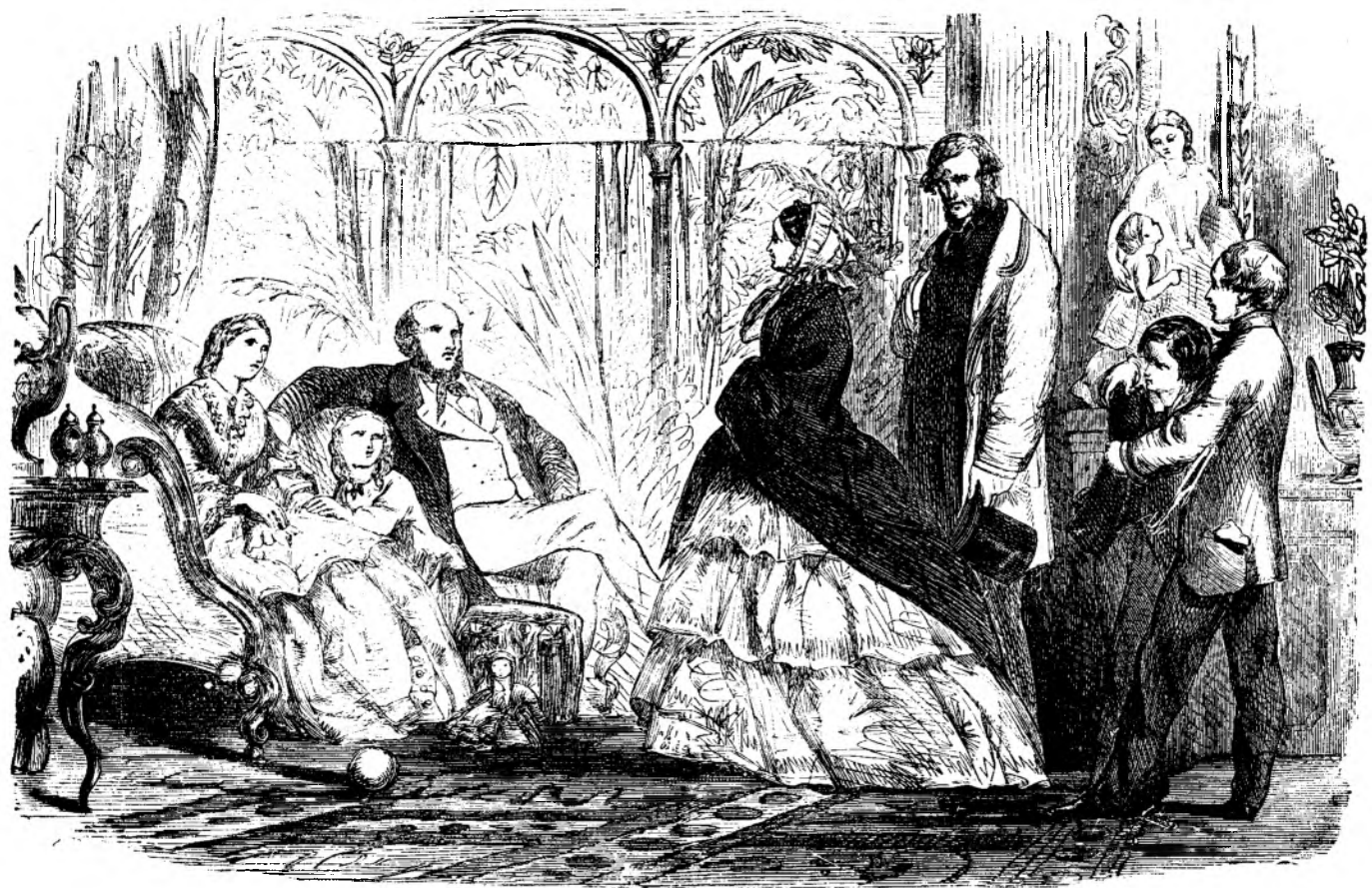
Îl iubescce! Inse totu-odata aflara si aceea, că Barbu nu e demnu de amorul ei, că dânsul si-a cal-

catu cuvântul ce dâra i-a datu, că dânsul se iubescce cu alt'a.

Va sè dica, sêrman'a lor fica erá fôrte nefericita! Bietii parinti se spariara grozavu, că durerea mare o va omori. si — sub impresiunea acestei simțiri — dânsii erupsera în lacrimi duiöse.

Nu scieau, sêrmanii, că durerea nu totu-de-una omôra la momentu, ci consuma victim'a sa timpu mai îndelungatu că vermele ce rôde la radecin'a unei flori.

Nici fic'a lor nu muri, ci înca înainte de a sosi medicul își veni în ori. si aflându pe parintii sei lângă

Boerul Costachi, cu fic'a si o nepôta a sa stedeau pe divanu, când Barbu cu matusi'a sa si cu fiii aceleia intrara în odaia.

sine, vedîndu pe mama-sa tînîndu în mîna acea fatala epistola, începî a plînge amaru si marturisî apoi totu secretul ei, amorul pentru Barbu, si le cerî iertarea.

Mama-sa o sarutî cu focu, si îmbrăcişîndu-o, i dîse cu blîndetîa :

— Secretul teu, scump'a mea, l'am ghicitu de multu, cîci ochiul unei mame dulci cetesce prin suflul fiecei sale. Chiar acuma vorbisemu si cu parintele teu despre Barbu, pe care si noi îl iubimu si l'am u luî bucuos de ginere. Asîa e Costachi?

— Asîa, — aprobî barbatul, care de asta-data gasî fôrte potrivit u sî fia de o parere cu soç'î sa. Noi sperîmu, cî el se va rentôrce nu peste multu, cîci a trecut u timp u îndelungatu de cînd s'a dusu la Paris, si de atunce de siguru se va aflî pe la finea studiilor sale. Parintele seu mi-a spus u adeunadi, cî i-a scris u sî vina deja acasa.

— Ce folos u deca va si venî! — suspînî biêt'a Florica.

Si atunci reluî vorb'a mam'a :

— Nu desperî, fiic'a mea! Acêsta epistola pôte sî fia mincinôsî. De siguru vr'unu intrigantu a voitu sî produca neplacere lui Barbu. Atîta totu, si nimica mai multu!

Dar fiic'a nu se mai putea alinî. Durerea ei erî mai adîncî, decît s'o fi pututu usiorî vorbele dulci de mîngaiere. Numai timpul, medicul celu mai bunu, o putea vindecî.

Dar timpul e unu medicu lenesîu; el vindeca nu mai încetu si inspira lécul seu timp u de ani îndelungati.

Vindecî-va ôre pe Florica?

Vom vedé.

Dar din momentul acesta în cas'a boerului Costachi Pomescu se facî mare stramutare. Ceea ce vorbele consortelui nu putura sî mijlocésca, lacrimile fiecei scósera la cale. Consort'î si mam'a — la dorint'î fiecei sale — îsi schimbî traiul de pîn'atunce, de odata se retrase din lume, nu se mai aretî prin societati, nu mai dedea petreceri, nu convinî cu nimene, ci traiî retrasa acasa, spre a-si mîngaiî fiic'a si spre a departî norii de întristare de pe fruntea aceleia.

Florica erî unic'a bucurî ce i-a mai ramas, în ea îsi concentrî tôte placerile vietii, veselîa aceleia erî cea mai mare fericire a ei, si astfel, precum spuseram u la începutul acestui capîtu, parintii traiau acuma nu mai pentru fiic'a lor.

Si acuma, revenîndu de unde lasaram u firul naratiunii nôstre, vom adauge numai atîta, cî în urma-rea acestei vietî retrase, tinerimea de pe acolo, care însedar nisuiî a-si câştigî favorul Floriceî, din invidia si ura i dete numele de „flóre uitata“.

Acêsta numire înse nu se putea aplicî de fel la Florica. Lacrimile multe ce versî dîns'a nu-i vesceçira farmecul frumsetii sale, ci, din contra, acele produsera efectul rónei asupra unei flori. Tali'a-i nalta, subçiata putîntelu de suferintiele sale interne, devenî si mai svelta; peru-i negru formî o cadra si mai raptóre pentru ochii ei vîneti scaldati în lacrimile; si rosele feçiei sale înzestrau cu atît mai dragalasiu pelit'î-a-i alba cî zapad'a.

„Flóre uitata“ erî peste unu anu o flóre si mai admirabila decît mai nainte, si camerist'a care o peptenî, nu se putea mirî de ajunsu vedîndu cum domnit'î ei din çî în çî deviniî totu mai frumôsî.

Dar nu cutezî a-si manifestî acêsta observaçiune, cîci Florica o oprî odata pentru totu-de-una în-

data la prim'a ocaziune. O peptenî dar în tacere, facîndu numai cele mai necesarie întrebîri.

De odata cine-va batî la usî. Camerist'a alergî acolo sî vedîa cine-i? Erî servitorul, carele i predete o charta de visita, cu observaçiunea, cî domnul însemnatu pe aceea aştépta în antisiambrî si cere a fi primitu.

Domn'a luî biletul, si cetîndu numele, fu cuprînsa d'o mirare mare. Apoi privî spre fiic'a sa, spre a vedé, deca dîns'a nu e curiosî sî scia cine-i afara? Înse Florica nu se mai interesî de nimica, si nici unu muschiu al ei nu se mişcî.

Mam'a se duse dar la ea, si predîndu-i biletul, i dîse :

— Citesse!

Florica luî biletul în mîna, aruncî o privire grabnicî spre litere, apoi scóse unu tîpetu si scapî biletul din mîna.

Pe biletu erî scrisu acestu nume: „Barbu Strimbu“.

Mam'a, cuprînsa de bucurî, alergî la usî si spuse servitoriului, cî numai unu momentu sî binevoiesca a aştéptî domnul; apoi dîse cameristeî sî termine iute peptenatul, si peste câteva minute mam'a si fêt'a remasera singure spre a primî pe Barbu.

În primul momentu Florica nu voi sî fia de façia la acêsta visita, si dîcea cî dîns'a nu mai doresce sî vedîa pe Barbu, carele e unu amagitoru; însce mama sa o sili, cî ori si cum sî remîna si dîns'a în odaia.

Remase dar si Florica acolo, dar ânim'a ei palpitî ferbînte cînd us'î se deschise, spre a lasî sî între omul care i-a causatu atîte lacrimile.

Înse ea nu privî într'acolo, si nici nu zarî pe Rinaldo, carele întrî.

IV.

Al doile debutu.

Da. Erî el. Rinaldo!

Dînsul sciea de amorul lui Barbu. Audise, cî fêt'a e bogata, deci — fiindu cî el nu mai avea parale — decise a întreprinde unu pasîu temeraru, presîntîndu-se la famili'a Pomescu cî si Barbu Strimbu. Facutu acestu pasîu, îsi propusese a cere mân'a ei, cî astfel devenîtu întîmu, sî póta pune mân'a pe nişte parale, cu cari apoi sî fuga în America.

El îsi întemeiî planul pe aceea, cî Barbu nefîndu acasa de sîese ani, de atunce s'a stramutatu fôrte, încît abiî l'ar recunósce cineva, asîa dara si el se putea presîntî în locul lui.

Si nici nu se însielî, cîci imitîndu vocea lui Barbu, nici mam'a, nici fêt'a nu-l recunoscera. Fêt'a nu, pentru cî nici nu se uitî pe el; iér mam'a nici nu visî de-o misieliî cî asta.

Ea dîse numai atîta :

— Cît de tare te-ai stramutatu, domnule Barbu! Ori unde te-asîu fi vedîutu, nu te-asîu mai fi recunoscutu!

— Sîese ani de studii schimbî faç'î omului, — observî Rinaldo cu neruşinare.

La cuvintele aceste si Florica aruncî privirea asupra lui. Vocea i parea atît de strîina, par cî n'ar fi a lui Barbu, par cî nici odata n'ar fi audît'o!

Si zarîndu-l se cutremurî.

— Vai cît de tare s'a uritîtu! — îsi dîcea ea. Par cî ar fi devenîtu mai micu.

Rinaldo se apropiî de dîns'a si voi sî sarute mân'a. Înse ea si-o smulse iute, cî si cînd s'ar teme de muşcatul unui sierpe.

Acêsta refusare înse nu-l descuragiî. Ocupî locu

lânga dâns'a si începù a conversá cu mam'a, adresându-se din când în când si către fiic'a, cu tóte că acést'a i respundea totu-de-una fórté pe scurtu.

Într'aceste în interiorul Floriceii se petrecù o lupta crâncena. Amorul si ur'a se luptau acolo; simtîmîntul secretu al ânimei sale i sîoptiá, că si acuma iubescé înca pe Barbu, înse ur'a pentru infidelitatea lui o îndemnâ sê stînga amorul acela.

Dar Rinaldo erá unu conversatoru fórté istetiù. Încetul cu încetul el nu mai parea în ochii ei atát de urítu, mai apoi ur'a începù a slabi, si amorul, vechiul amoru își ocupâ tronul în ânim'a ei.

Rinaldo, maestru în d'ald'aste, recunoscù îndata, că el a triumfatu. Usâ dara de momentul bine venitu si, pe temeiuul vechici legaturi, cerù mân'a Floriceii.

Mam'a nu mai putea de bucuriá; Florica, mai pastrându înca în memoria figur'a demonica a Almadinei, se cutremurâ, si nu putù sê graiêscá nici unu cuvîntu.

Mama sa, vedîndu confusiunea fiicei sale, respunse, că se simtu onorate, înse în privintî'a respunsului trebue sê tîna consiliu si cu consortele-tata, carele din întîmplare nu se afla acasa, dar pe mâne va veni si el.

— Îl voi așteptá aice, — respunse Rinaldo, — de cumva îmi va fi permis.

— Dar cum sê nu! — díse cocon'a Zinea.

— Si trecù o dí. Boerul Costachi sosì numai a trei'a dí. Rinaldo îl așteptá, căci sperá a puté scóte dela dânsul niște parale — în împrumutu.

Consórt'a sa numai decát i împartași evenimentul celu mare. El se învoi bucuros, díu'a cununiei se ficsá si Rinaldo deveni intimu, că unu fiitoru membru al familiei.

Într'una din díle sosira óspeti.

Erá — Barbu cu matusi'a sa si cu fiii aceleia.

Boerul Costachi, cu fiic'a si o nepóta a sa sîdeau pe divanu, când Barbu cu matusi'a sa si cu fiii aceleia intrara în odaia.

Florica privi spre Barbu si tresari puternicu.

(Va urmá.)

Sînt óre de durere . . .

Sînt óre de durere ce sufletu-mi apésá

Si vai nici o placere în lume nu gasescu,

De cât melancoli'a ce 'n veci nu me mai lasa

Aci si pretotîndeni mereu o întâlnescu.

Din fraged'a-mi pruncia când am venitu pe lume

O óra fericita eu înca n'am avutu.

Si totu în suferintia peri-va al meu nume,

Peri-va, se va stînge cá si al meu trecut.

Destul! Ajunga-mi, Dómne atâte chinuri grele,

Destul versatu-am lacrimi si versu neîncetatu;

Reia-mi, îti ceru cu lacrimi, reia-mi dílele mele,

Destul, destul, ajunga-mi, căci multu am suspínatu!

Aveam si eu odata o muma iubitóre,

Si multu eram fericé când stam pe bratiul ei;

Dar vai curénd se duse, căci mórtea 'ngrozitóre

Veni si fára mila rapi dílele ei.

D'atunci a mea viétia e fára mâniaere

Si rogu sê-mi vie mórtea de mine multu dorita,

Sê curme-a mele díle, sê stérge-a mea durere,

Sê mergu, sê mergu acolo, la mama mea iubita!

Așteptu cu doru ferbinte sê-mi vie acea mórte,

Ce iute me va duce la mare fericire.

Fericire dulce ce 'n visu a mamei sîópte

Îmi spune că prin mórte voi merge 'n nemurire!

E. G.

Perul albu.

— Blueta, de Octave Feuillet. —

(Urmare.)

SCEN'A V.

Clotilda. Fernand.

Clotilda. În numele ceriului ce s'a întîmplatu?

Fernand. Credi, că-mi este imposibilu sê-mi deschidu usi'a camerei mele?

Clotilda. Cum? acéstá este totu! (Începe sê ridia cu hohotu.) Oh, Ddieule ce frica am dusu! (Se radiema de unu fotoliu își pune mân'a pe ânima si ride.)

Fernand, (la o parte.) Ce spaima! Fára îndoieála, că în nóptea acéstá se pregatesce ceva estraordinaru în capul acela — si în cas'a mea.

Clotilda. Seriosu că nu-ti poti deschuiá usi'a?

Fernand. Fórté seriosu.

Clotilda, (uitându-se la el cu o privire neîncredietóre.) Te ai asiguratú în destul de bine?

Fernand. Te asiguru că da. Nu întielegu de locu. Acéstá este chei'a mea! (Sufia în ea.)

Clotilda. Déca treb'a este asiá, apoi tramite sê aduca unu lacatusiu!

Fernand. Unu lacatusiu — la trei óre din nópte! Credi dta, că ómenii aceia nu dormu? Nu-eu me ducú în salonu. Am dísu lui Jean sê-mi faca acolo focu. — Sînt fórté superatn. (Ajunsu pâna la usia, se rentórcé si díce.) Déca noi amu fi — soçi cá si alti — neplacerea ce mi s'a întîmplatu, nu ar fi mare.

Clotilda, (cu gravitate.) Ce ai dísu? Ién mai repetéza!

Fernand. Ai audítu bine destul.

Clotilda. Soçi cá si alti? Mi se pare, că mai sînt si altii cá noi si acéstá de ordinaru.

Fernand. Cu atát mai reu, dómna mea, cu atát mai reu pentru lume, pentru că aceste sînt casatoriile rele si dau modele si mai rele.

Clotilda. Îmi placu reflexiunile pe buzele dtale. Si eu dícu totu asiá; dara a cui este vin'a?

Fernand. A cui? Credi dta, că eu am uitatu aceea ce s'au petrecutu acum díece ani tocmái în camer'a acéstá?

Clotilda. Si ce s'a petrecutu? Dara mai nainte de acéstá, permite-mi sê me convingu, că ochii nu me însiéla. Apropiate, te rogu, mai aprópe —

Fernand, (apropiându-se nesiguru.) Ce este?

Clotilda, (se suie pe unu taburetu si se radiema pe barbatul ei.) Totu am vedítu eu bine — ai unu peru albu la templele din drépt'a.

Fernand. Ddieule, se póte!

Clotilda, (sarindu de pe taburetu.) Pe Ddieul meu că da. Acuma mai departe. Ce s'au întîmplatu acum díece ani în camer'a acéstá?

Fernand, (jucându-se cu unu scaunu de care se radiema.) O scí pré bine. Ne luaseramu d'abiá de doi ani, ne reîntorceamu dela unu balu, cá si în nóptea acéstá. Nu me așteptamu la nimica. Siedeamu aicea liniscitu — cá unu animalu al bunului Ddieu. Nu este asiá?

(Va urmá.)

S A L O N U :

Calindarul septemănei.

Dumin.	6 18	Botezul Dni.
Luni	7 19	S. Ioan Botez.
Marti	8 20	C. Georg si Dominica.
Mercuri	9 21	Muc. Palivchie.
Joi	10 22	Par. Grigorie Nis.
Vineri	11 23	Cuv. Teodosiu.
Samb.	12 24	Mucenitia Tațiana.

În b a l u.

— La începutul carnavalului. —

Déca cineva dintre dv., onorabili cetitori, a avutu ocaziune a cercetă salónele balului. de sigur a descoperitu diversele figure, dintre cari mai jos vom representá o cununa de jocausi si jocátore, fidelu, precum scriitóra franceza, genial'a Georges Letorières a schițiat'o prin vederea ochiului seu spiritualu :

Jucátóra usióra. Talia nalta, subtila si elastica. Prime de dóue-díeci si patru de metre ornéza șlepul. care volbura cá o códa de paunu. Petre putíne, dar stralucitóra lucescu pe grumazi si în mâna-i tîne unu buchetu de flori vii. Mai cátra fie-care suride cu grația egala, capul si-l tîne sus, când jóca cu persóna cu totul indiferenta ei, ínse cu totul se pléca pe grumazii júcausiului, déca din întémpare acela e vr'unu conte séu printiu si totu-de-una își afla ínca ceva a-si tocni la haina, déca vr'unu omu mai micu ar cutezá sè-i céra unu dantiu, numai cá cât mai îndepartatu sè-si tîna faci'a de a celui'a. Șlepul de feliu nu o genéza. acela cu o rutina admirabila o urméza în ori ce mișcare. Între jocu, privirea ei la aparintia stá atîntita totu pe umerul júcausiului. dar pentru acea nu-i scapa din atenziune nimicu ce se întémpa în giurul ei. Déca júcausiul i multianesce pentru grația, nu respunde nimica, ínse cu o privire îl imbarbatéza cá si de altadata sè o céra.

Jucátóra care nu se genéza de feliu. De comunu fórte tare e împodobita. Umerii i se rosiescu ca faci'a, în continuu vorbesce, nici odata nu cade în confusiune, fie-cărui júcausiu i díce „domnu“, une-ori i si chiama la preumblare. Adese se întémpa cá énsusi își calca șlepul, séu își spinteca prima. Si ori ce malheure de aceste sè i se întémpa, totu-de-una díce, cá si-a petrecutu fórte bine.

Jucátóra care e peste cei trei X. Asta íntru adeveru s'a ascunsu în vestmémentu, ínca si în manusi. Perul si-la peptenatu à la Ofelia si spéndiura pân' la genunchi. Ne încetatu își mușca buzele. cá cu cât mai mica sè-i se véda gur'a, íncontinuu vorbesce séu pe nasu séu din peptu, cuvintele le pronuncia cu unu accentu stráinu, íntru tóte cauta sè fia supríndietóre, une-ori arunca si câte o privire asupra júcausiului si suride, une-ori ínse nu e graçioasa, cáci deja nu e nici tinera, nici seducátore. E mai caracteristicu, cá e uricósa cá ciuma.

Jocausiul bunu, nebunu. Junele tineru ínaltu. jóca bine, îmbracișéza jocátóra si o radica ca pe-o péna, i sióptesce în urechi prostii nemarginite si câte verdi-uscate. Adese aduce jocátóra în confusiune, ínse pentru acea totu asiá de bine ríde asupra glumelor sale, cá si când l'ar totu ghidela cineva. Nu i pasa de nime, pe toti i restórna din calea sa, asiá resuffa cá si când totu din foi ar apesá aerul ce-l respira. Mamelor

si garde-damelor totu-de-una le aduce apa si calésa, cu bravura egala dantiuesce el cu cuptoriul seu cu scobitóra dintilor, cu cea mai grasa si cu cea mai mârșiava, fára cá el sè se ostenéca cândva. Nu e ceva omu de frunte, ínse e nepretíuitu, fórte de multe ori e chiamatu la prándiu.

Femei'a ce-si petrece. E mica si cáțva grasa; totu-de-una se îmbraca cu negligintia, e fórte vorbitóre, íncontinuu se mișca, cu tóte femeile dá mâna, ori cui vorbesce totu despre esirea dintilor copilului seu mititelu séu despre colic'a bunicei sale, déca n'are copii, despre nenorocirea cea mai recenta ce s'a întémpatu în tíera, séu despre toilet'a mătíei în „baba ór-b'a“. E fórte buna mama de familia, dar pentru acea își petrece bine în ori ce balu si pentru acea totu-de-una se duce în fia-care. „În balul acesta am venit“, díce ea de comunu, — „cáci nu am fost estu timpu nicairi“, ínse ea a fost deja în redouta la séra de Sylvestru, cáci si acolo s'a pututu clefetí si jocá. Cu apetitu admirabilu manánca si bé, — când se scóla dela mésa, de regula își umple tóte busunarele si numai atunci parascesce sal'a, când s'a stinsu si ultim'a lampa de gazu, cu unu cuvéntu se petrece bine pentru bannii sei.

Tinerul de casaratoritu. Cu stima nemarginita se adreséza la fia-care féta, si se lingusiesce la fia-care baba. Toti dícu despre el, cá e „omú elegantu“. Uresce zestrea cá turbarea, ínse pentru acea valsul numai cu acea îl dantiéza, care are celu putín cu 50,000; quadrille-ul cu care are 100,000 si cotilonul care cu 20,000 fl. si acopere uríțimea. Pe cine are si mai multa zestre o petrece si acasa. Pentru o femeia tare avuta, fia chiar si cu ghibu în spate, desbraca si fracul ei-J arunca în tina, numai cá ea sè nu calce în tina, si siede lângá surugiu sus pe capr'a trasurei. Jóca escelentu, ast'a-i e maestrí'a. Abiá își atinge jucátóra, o conduce cu precautiunea cea mai alésa, nu cumva cineva sè se atinga de ea, grigesce de vestmémentul ei, vorbesce putínu, si-si atunci despre fericirea presenta, care în asiá proportiune o pune, cum e de mare zestrea júcátorei.

Domnisiór'a își cauta barbatu. Si-a luatú dantine americane. În continuu își cánta în urechi, cá ea nici odata nu se va maritá, de si tremura dupa unu barbatielu, fia numai cá degetutiul. Chiar asiá de usóru împarte florile buchetului. cá si graçiele spiritului seu. Totu-de-una se pórtá în vestminte escentrice. Tóta privirea ei e o sagéta atîntita spre ánim'a ta. Asiá se culca pe júcausiu, încát acela i simte bratiul, umerul, peptul si perul ei. Si între aceste asiá suspina, încát pe sermanul júcausiu — de nu e vr'unu omu tare — îl arunca de pe picióre. Ce e dreptu, pân'acum nu a datú de barbatu, ínse haru domnului sánt ínca destuli holtei tomnatici, si . . .

Jocausiul fricosu. A venitú din provincia, privese totu la pamémentu, vorbesce încetu, la dantiu cere numai garde-damele, cáci crede, cá dela cele tinere ar capetá corfa. Nu e mai prostu decât ceialalti, ínse pare atare.

Cuceritoriul. Acesta de regula e oficieru. Mustetie resucite, jóca încordatu, face curte catanesce. Vorb'a o începe înfocatu si în continuu vorbesce. E copilu frumosu. Între jocu totu la jocátore privesce. Pintenii sdánganescu si strínge tare mân'a jocátorei déca o petrece pân' la salonul de gustare. Tuturora le place de el, dar numai pe timpu scurtu.

Jocausiul cu perul lungu. Glumesce cu jocátóra, se întórce în mulțime, tîne sus mân'a damei, face pasi lungi, câte-odata își dá capul napoi, cá perul din

ochi să meargă napoi. Tóte însedaru : la tourul al doilea deja iérasii totu în fația i spéndiura.

Jocaușii flegmaticu. E tiapen cá o ruda, liniscitu, cu maiestate se apropia de dama, o chiama la dantiu, cá si când ar împlini ordinea ȓilei. Tare crede, cá manier'a lui e de frunte.

Regin'a balului. În totu balul este cineva, pe care se proclama regina. E tóta grația, tóta spiritu, toalet'a-i îti pare cá din rosa. E cam cocheta, ceea ce i siede fôrte bine ; piciórele-i sânt mici, si nu le ascunde. Ea satiréza — dar inocente, glumesc — înse în terminii cuvîntiei si cu discretie, jóca cu pasiune si asiá de ușoru sbóra cá paserea, si déca rumena siede putînu, fația-i suride si la cea mai aprópe chiamare, iéra sare în picióre. Bé vinu de Champagne si converseza cu barbati frumosi, mușca bombóne, mai totu-de-una uita buchetul în camera de toaleta.

Jocaușii neistetii. Prima-data calca pe piciorul unui barbatu si dupa aceea pe șlepu unei femei. Se lovesce de garçonul ce pórtá înghiatia'ta, lasa jocaușia să steie, si strica buchetul de flori, la îmbracare totu-de-una scapa paliu femeii si nici odata nu are vis-à-vis.

Amorosii. Pentru ei nimene nu esista în salonu, nu vedu pe nime, si credu cá nici pe einu-i vede nime. Umbla în aeru si de toti se uita ; nu audu semnalul pentru quadrille, uita vis-à-visul, uita să steie în róndu si conturba dantiul. Vorbescu putînu, cu atât mai multu privescu în ochii unul altuia si atât mai multu suridu. Viséza si-su ultimii la mersul cátra casa, cá acolo sè-si continue visarea lor. A. T.

Ajunul anului nou în Caransebesiu.

— 13 ianuarie.

Si lumea adunata, se légana 'n placere,
Când resuná „Romana“ în tonuri dulci de miere

Si toti, cu micu cu mare, uniti într'o gândire,

Alérga colo 'n sala s'asculte si s'admire
Unu dantiu marețiu si mândru, unu dantiu plinu de rapire.

Da! asiá fu, asiá este si va fi, efectul acelu dantiu grațiosu si elegantu ce pórtá numele celu mai frumosu „Roman'a“. Acestu dantiu se ivesce, învinge si cuceresce. Acésta am observatu ori si unde am avutu ocașiune a asistá la acestu dantiu. „Roman'a“ totu-de-una a cuceritu în sboru placerea tuturor si se populariséza chiar si în inimile cele mai ostile Românismului.

Înse sè me întorcu la scopul acestor rënduri, la descrierea serbării ajunului anului nou aice.

Cá la veri ce întreprindere naționala, sociala si culturala. asemenea si la înfintierea societății de musica si cântu, corpul profesoralu dela institutul pedagogico-teologicu greco-orientalu din loco a datu impulsul, a luatú inițiativ'a si a cuprinsu lucrul, cu acelu zelu si energiá, cărora numai si numai se potú multami fructele cele frumóse, produse si în sér'a de ajunu a anului nou.

Sub presiedint'a dlui Bartolomeiu, secretaru consistorialu si sub conducerea maestrului de capela si profesoru de cântu, dl B. Vurmb, se adunase corpul profesoralu seminarialu, atragêndu si din elevii seminarului puterile apte precum si alti membri activi ai susnumitei societăti si statorise programul pentru serbarea ajunului anului nou. Presiedintele societății animá cu fapt'a si cu vorb'a membri, si asiá exercițurile începura cu atâta rêvna si tenacitate, încât reușitu erá mai multu cá sigura.

Publicul erá interesatu, si cu o luna înainte vedeai pregatirile în familia luându dimensiuni totu mai estinse si întrebarea : „Mergi la ajunu?“ — „Ce toaleta faci?“ etc. jucá pe buzele delicate ale secsului frumosu, si eu ênsu-mi eram curiosu, de óre ce pentru mine avea sè fia primul ajunu de anul nou ce sè-l serbezu aicea.

În urma multu așteptat'a, dorit'a si — oftat'a séra se ivesce si începutul erá precisu pe 8 óre ficsatu. Me aruncaí cu graba în toaleta, cá sè potú cuceri mai de timpuriu si eu unu locu ; înse, de si veniramu mai de timpuriu decât ór'a ficsata, precautiunea mea totusi me lasá sè stau — în picióre, cáci totu unghiuletiul erá deja ocupatu si publicul totu-mereu curgea, curgea fâra fine, care împregiurare îmi serviá spre mângaiere — o spunu fâra nici o malitia — de óre ce si publicul dupa mine venitu împartí sôrtea mea — pe dóue picióre.

Precis la 8 óre, presiedintele se urcá pe tribuna. Tacere generala, cam cum o spune Virgiliu — si deschide serbarea, dupa ce imediatu corul barbatescu sub conducerea susnumitului domnu maestru de capela, întonéza deodata prim'a piesa din programu sub titula : „Spune“, coru barbatescu de B. Vurmb, cu bunu succesu. Dupa aceea urmá : Sextet din oper'a „Lucia de Lamermoor“ pentru pianu de Donizzetti, esecutatu cu multa dibacia de dl B. Vurmb. Al treilea punctu din programa : „Ursit'a mea“, coru barbatescu de Stefanescu, fu esecutatu cu succesu corespundiatoriu. La rëndu vine acuma punctul al patrilea : „Dan capitán de plaiu“, poesia de V. Alesandri, declamata de dl St. Velovanu profesoru seminarialu. Dl Velovanu declamá cu atâta precisitate si perfectiune, vocea-i melodiosa si flessibila relevá cu asiá unu point nimeritu fasele marcante ale poemei. încât aprobările vii ce-l întrerupeau se prefacuse cátra fine în aplause frenetice prelungite. A cincea piesa : „Solo pentru bariton“, aria de Mendelsohn si cântata de dl Murgu, clericu anu III, cu o voce rara si curata, secerá multe aplause, si a siesea, cá ultima piesa : „Fostu-am granitieri“, arangiata pentru coru barbatescu de dl Vurmb, reușí asiá de briliantu, încât, la cererea generala, fu repetata.

Cu acésta se fini programul produțiunilor si urmá dantiul. Dara, cá si dantiul sè încante si sè produca farmecul seu, dl profesoru Dragalina si dl Traian Popescu, notariu la tribunalu, cari ambii au întrodusu dantiul „Roman'a“ în Caransebesiu, împreuna cu dl Damaschinu asesoru consistorialu, se îngrigise de mai înainte, arangiându probe de „Roman'a“, cá sè reiéasa si acestu jocu cât mai bine, ceea ce si reeșí peste așteptare, cáci la primele acorduri ale „Romanei“ toti, cu micu cu mare, alergara în sala de jocu, unii pentru jocu, alții pentru privire, si arangiându-se o colóna colosala, se esecutá dantiul grațiosu cu o asiá precisiune si ordine, încât din ochii fia-caruia stralucia o bucuria mândra, o multiamire sufletésca.

Între dantiuri, în pause, s'au mai esecutatu si alte piese de cântu, între altele si : „Gint'a latina“, si asiá durá serbarea plina de animo si voie buna pâna târșiu.

Asíá se serbá la noi ajunul anului nou, care a lasatu suveniru placute în fia-care inima romána. Toiletele erau tóte alese si potrivite serbării. Scriitorul acestor rënduri a avutu ocașiune a participá si la „convenirile“ din Brasíovu si „reuniunile“ din Sibiiu ; dara si serbarea descrisa se póte alaturá acelora.

Participarea a fost generala atât din partea națiunilor si confesiunilor, cât si a staturilor civile si

militare si au escelatu cu presint'ia lor dl generalu Doda, colonelul activu dela al 43-lea Reserve-Kommando, vice-colonelul Seraesivu, majoru cavaleru de Jacobiciu etc. dintre civili presiedintele si judii tribunalei, domnii dela comitatu si alte branche oficiose. (Dar damele? Red.)

Cu o satisfacere nespusu placuta, am observatu acésta participare din partea tuturor națiunilor si confesiunilor, precum si armonia fratiésca ce predomniá între tóte limbile, care împregiurare se póte multiamí numai tactului finu al societáti susmemorate si conducatorilor ei.

Încheiându raportul si gratulându numitei societáti pentru reusit'a ei, asm esprimá acea dorintia, cá spre viitoru, deca se va puté — se se primésca si se se esecute si dantiul „Calusieru“ între celelalte dantiuri naționale.

M. VCN.

Balu în Sîomeuta-mare.

— 14 ianuarie.

Onorabile Domnule Redactoru !

Când în 1864 s'a înfiintiatu „Societatea de lectura Chiorana“, în opidul nostru erá o viétia viala, plina de sperantia, si cu zelu naționalu ; opidul nostru atun- ce erá capital'a unui districtu adevveratu românescu, cu capitanu supremu românú în frunte.

Societatea atunci avea unu prezentu stralucitu si venitoru plinu de sperantia.

Împregiurările si politic'a ínse tóte le-au ruinatu, nu ni-a ramasu alt'a, decât amintita societate.

În favórea acestei societáti s'au arangiatu în 10 ianuaru a. c. unu balu în sala fosta pretoriala, adeca pe ruinele municipalitáti districtului : sala, pe care odata si adunarea Asociațiunii transilvane a onoratu-o cu presint'ia sa ; de asta-data aceea iérasu resuná de sgotmotul vialu al unui publicu frumosu.

Cu totu adevverul se póte díce, cá de si împregiurările de obste, cá si cele locale, sânt triste, totusi unu publicu destinsu si numerosu a asistatu la balu.

Când în numele Societáti aducemu adâncea multiamita celor ce luara parte, nu putemú se refacemu în cunun'a damelor urmatórele placute nume : veduv'a contessa Eduard Teleki, domn'a Ioanu Popu din Satu-mare, dn'a Iosif Popu din Ilba, dl Stefan Filep, dnele Horváth, Moga, Nilvanu, Madanu, Indre, Tamás, Marcu ; între domnisióre amu vedíutu pe amabilele domnisióre : contes'a Gizella Teleki, Elena Popu fiic'a deputatului dietalu George Popu, Jolan Popu din Baia-mare, Elena Stanu din Ardosodu, sororile Maria si Anna Filep, sororile Horváth, Pelagia Popu din Naseudu, Rosa Cototiu, sororile Popu din Buzesci, dsiórele Dragosiu, Hengye, Leményi, — iéta cá începe music'a, tinerimea jóca cu zelu, si între 70—80 parchi nu potú mai departe continuá însemnarea.

Atáta potú înca însemná, cá petrecerea multu timpú ni va remáné în placuta memoria.

Unul din comitetu arangiatoru.

Unu actu filantropicu.

Recit'ia-montana, 11 jan.

Onorabila Redacțiune !

O parte mai alésa din publicul de aici înca de asta véra lucrá la o opera morala de cea mai mare însemnatate. Acesti generosi isi aduceau aminte, cá seracul si miserul se afla în cea mai nesuferibila stare mai vértos iérn'a, când gerul apésa si stringe cu neîn- durare si când seracul neputintiosu nu póte, séu n'are

ce câstigá spre a se provedé cu vestminte, nutrimentu si mijlóce de încaldíre.

Greu este iérn'a de adulti, dar înca bietii, copíii, cât trebuie se suferé densusi, când mai multu goli, de cât îmbracati, ma chiar desculți trebuie se faca drumul de acasa pâna la șcôla si înderetru prin néua spre ghiacia.

În sâmbat'a premergútóre Craciunului catolicu întra cei multi de alte limbi si confesiuni s'au provedíutu si din șcôla nóstra de aici trei baieti si dóue fete cu vestminte si încaltiaminte de iérna.

Împartírea darurilor s'a facutu cu mare festivitate, cu pomul tradiționalu încareatu de zaharicale, póme feliurite si iluminatu de multime de lumini.

Dl Francisc Pastora, intendantele castelului direccionalu al Societáti căilor ferate de aici, cá presiedinte al comitetului acestui actu filantropicu, si-a datu tóta silint'ia de a multiamí pe micutii școlari miseri si a li face bucuria spre a petrece si densusi serbatorile fericiti.

La acésta festivitate au cooperatu ambe chorurile de cântári românú si germánu de aici nu numai spre a redicá pomp'a festivitáti, ci si mijlocindú prin concertul lor o suma frumoșica solvita benevolu la în- trare de cátra óspeti în favórea copíilor seraci.

Apoi s'au mai împartítu cárti numai la școlarii nostri mai seraci în suma de 6 fl. 79 cr. v. a. la care a contribuitu si on. administrațiune superióra a Societáti căilor ferate de statu.

O supríndere deosebitu placuta fu pe școlari si școlarit'e, când alalta-eri fura surprinsi în șcôla de dl Pastora, carele le aducea unu mare pachetu de cárti libele de scrisu si de desemnu, creióne si stiluri.

Primésca on. comitetu „al pomului de Craciunu“ si cu deosebire dl Pastora multiamit'a, care i-o aduce aci în numele școlarilor si școlarit'ielor ajutati, precum si dl inspectoru generalu de Schwing, carele totu-de- una si-a adusu cu generositate aminte de seracii suferindi.

ION SIMU.

Cronic'a lunei.

DI VEGEZZI RUSCALLA, neobositu si veteranu aperatoru al causei române în pres'a italiana, a fost numitu de guvernul României consulu al României în Itali'a.

CERERILE DE ÎMPAMÊNTERE, precum cetimu în „Timpul“, plóua în camer'a României. Fiii lui Israil tramitu cu redicat'a petíțiunile în asta privintia.

ITALIA IRRIDENTA se pare a fi în legatura cu mișcamintele de resboiu din Rusi'a, cari si în Serbi'a si în Muntenegru facu agitațiuni în contra Austro-Ungariei. Acésta se demintiesce prin press'a din Petersburg, cu tóte aceste ínse adevverul nu se schimba.

RUSI'A SE GATA DE RESBOIU. În asta privintia „N. fr. Pr.“ scrie aceste : Concentrarea trupelor cátra apusu se face în mesura mai mare, decât s'ar cere prin golorile cauzate în resboiul din urma. Armat'a dela apusu, în septemânile din urma destul de întarita, s'a mai sporitu cu 4 divisiuni de infanteria si cu 2 de cavaleria. Linia strategica dintre Riga-Dünaburg si Muschir e bine întarita. Armat'a costa din o divisiune de garda, 17 divisiuni de infanteria, 4 brigade de artileria, 5 regimente de reserva ; la olalta 339 regimente de infanteria, 176 regimente de cavaleria si 534 de tunuri stau la granit'ia de cátra apusu. Căile ferate de vr'o însemnetate strategica se totu edifica, si se facu multe vicinale. Lucrările de arsenalu se continua în mare mesura.

Ministrul de resboiu al Rusiei a comandatu 120 de mii de pușce, cari trebuie să fie gata pe 1 aprilie. Afara de aceste și în mai multe fabrice din Europa a facutu comande.

Port'a a adressatu către locuitorii din Gusinie și Plava o proclamațiune, în care le face cunoscutu, că în urmarea hotaririlor tratatului din Berlin aceste două provincie se vor anectă la Muntenegru. Cei ce voiescu să emigreze, la Monastir, Cosova și Scutari vor capetă pamânturi de aratu. Cei ce nu vor ascultă svatul bunu, vedă ei ce vor pati.

Albanesii și Muntenegrinii s'au și încaiertu pentru Gusinie și Plava. Lupt'a a decursu în valea Limului și s'a încheiatu cu perderea albanesilor, cari o și loara la fuga, de și atacara din două părți teritoriul muntenegrinu.

În Bulgari'a trebile nu mergu pré bine. Conflictul între partide devine totu mai acutu. Din caus'a acést'a, precum se dice, țiarul va tramite la Sofia două persoane importante, cari vor avé misiunea d'a caletori prin tota Bulgari'a și d'a mijloci o împacare între liberali și conservativi. Aceste persoane vor fi principele Donducoff-Corzacoff și Coumany, actualminte prim-consul rusescu la Paris.

Lupt'a femeilor. Femeile englese vreu să țina adunări de spiritu forte resboinicu la Manchester, și prin unu memorandu voiescu să invite guvernul, că înca înainte de viitoarele alegeri pentru parlamentu să acorde femeilor englese dreptul de alegere, că astfel să fie în pozițiune d'a-si manifestă opiniunea în privinți'a sistemului de contribuțiune și a altor întrebări. Presiedint'a adunărilor va fi dn'a Laren și numai femeile vor pute vorbi.

În Peru și Bolivia a eruptu revoluțiunea. Acést'a e urmarea resboiului pe care ambele state l'au purtatu în contra statului Chili, care înse s'a încheiatu cu rezultatul, că Chili a batutu pe atacatorii aliați. Când apoi se faci pace, și în Peru și în Bolivia a eruptu revoluțiune și din ambele țieri s'a gonitu presiedintele republicei.

Literatura și arti.

Albumul macedo-românu. Comitetul Societății macedo-române, vedîndu, că Societatea numita nu pôte realiză tôte scopurile sale cu venitul dela membrii sei, a decisu să publice unu albumu macedo-românu, care întocmai că și albumul francesu Paris-Murcia, să servesca spre a produce unu venitu ôre-care în folosul numitei Societăți. Spre acestu scopu comitetul s'a adresatu către toti scriitorii români, cerîndu-le o mica lucrare originala. Acestu albumu de siguru va fi forte interesantu, de aceea credemu, că va fi forte spriginitu din partea publicului.

Diuaru germânu în Paris. La Paris, precum vreu să șcia germânii, siedu vr'o 50,000 de germâni, cari înca n'au avutu nici unu diuaru în limb'a lor. Acuma se anuncia din Paris că unu evenimentu mare, că în curînd va eși acolo și unu diuaru în limb'a germâna.

Biserica și școla.

Dieces'a Orădii-mari. Diu'a de Sân-Vasiu (anul nou) în Oradea-mare s'a serbatu celebrîndu ênsusi Pr. Sa episcopul Mihaiu Pavel, și predicîndu dl Iustin Popfii. Primire oficiala la curtea episcopesca nu s'a facutu, conformu cerculariului emisu, ci numai particulara.

Dieces'a Gherlei. Precum ni se scrie, Pr. SSA episcopul Icanu Szabó a întrodusu în seminariul teologicu limb'a latina că limb'a propunerii; pân'acuma

studiile s'au propusu românesce. Totu-odata ni se împartasiesce, că în Selagiu domnesce mare agitațiune și în curînd va merge o deputațiune la Gherla, cerîndu autonomia mai estinsa.

Societati și institute.

Dómnele patronese ale Societății române „Caritatea” din Giurgiu, au datu în sêra de 22 dec. st. v. unu balu cu tombola, în sal'a otelului „Petersburg” din acelu orasiu, în folosul familielor scapatate și al copiilor fara mijloce de a urmă la școla.

La Posionu studentii români în liceul evangelicu și alte institute de acolo au înfintiatu o societate de lectura. Presiedintele societății e Alesandru Tallosiu, notaru Mihaiu Pervu.

La Geneva studentii români au formatu o societate, a carei devisa este „Patria și unire”.

Ce e nou ?

Mésa pentru moștenitorul de tron. Unu mesaru din Pilsen, dupa ostenela de mai multe luni, în fine a reeșitu să faca o mésa de gustu escelentu. El voiesce s'o ofere moștenitorului de tron Rudolf. Suprafața de stilu rococo a mesei e compusa din 80 mii diverse lemnutie, ier în celelalte părți are 150 de bucatiele.

Imperatés'a Rusiei, precum se scrie din Cannes, ierasi se afla mai reu în privinți'a sânetății. Ma o scire vré să șcia, că starea este lipsita de tóta speranți'a, căci bol'a-i e incurabila.

În memori'a principelui Napoleon ucisu în țier'a zulusilor la Paris se va redică o capela între Arc de Triomphe și Palais des Invalides. Spre acestu scopu pân'acuma s'au adunatu 200,000 franci. Dela guvernul francesu va atêrnă, deca va permite să se țina într' êns'a missa sêu ba? Bonapartistii mișca tôte puterile spre a puté realiză cât mai curînd ideia lor.

Aniversari'a mortii lui Napoleon III, s'a serbatu la Chislehurst în vinerea trecuta cu requiem. Imperatés'a Eugenia s'a rugatu timpu îndelungatu la mormântul barbatului seu.

Serbarea Murcia, care s'a arangiatu la Paris în folosul înundatilor din Spani'a nu numai n'a produsu nici unu venitu curatu, dar înca deficitul s'a urcatu la 35,000 fl. Acêsta scire înse o publicămu cu tóta reserva, dupa diuarele germâne.

Contele Victor Zichy-Ferraris lucrêza la o broșura, care de siguru va produce mare senzațiune, că se nu dicemu scandalu. Precum se șcie, dênsul, dupa ce a fost silitu să-si dea dimisiunea din postul de secretaru de statu la ministeriul de interne, a fost scos, prin votare și din casiu'a magnatilor. Scopul broșurei sale este d'a aretă, că aceia cari l'au eschisu nici decăt n'au îndreptățirea d'a figură că judecatori morali. Se dice, că mai ales despre contii Szapáry se vor face mai multe relevări picante. Cartea înse nu va ajunge în mânilor publicului mare, căci numai atâte esemplare se vor tipari, câti membrii are numit'a casina.

Duelu și urmarile lui sângerose. Originea șgomotului, care domnesce de câteva zile aici în capital'a țierii și care amenința cu urmari și mai funeste, este următorea. La banc'a fonciara a proprietarilor mici sa întemplatu o defraudare de mai multe dieci de mii. Directorul bancei Ignatiu Végh simtîndu, că defraudarea ar fi descoperita, sa facutu nevediu, petrecîndu mai multe septemâni prin locuri ascunse pâna ce în fine abiă fu prinsu și arestatu. Înca în timpul, când poliți'a urmariă pe celu disparutu, referitoriu la acêsta defraudare a aparutu unu articlu în

diariul magiari de curând înființiatu „Independenț'a”, prin care se tragea în joc și person'a contelui Festetich, presedintele numitei bance, încât adeca se dicea, că el ar fi avutu cunoscintia, că din casa lipsesce o suma însemnata și totuși a ascunsu lucrul. În urma-rea acesteia membrii casinei naționale și respective magnatii, se adunara într'o conferință, constatara, că prin articolul aparutu sunt vatemati toti membrii casinei și din parte-le pe c. Festetich îl dechierara de omu corect. Totu-odata trei dintre ei se dusera la redacțiunea numitului diariu și pretinsera satisfacere. Redactorele Iuliu Verhovay, deputatu dietal, le numi scriitorul articolului compromițatoru și totu-odata le aretă și documinte autentice despre adevurul cuprinsului articolului. Unul dintre cei trei, bar. Isidor Majthényi, neîndestulindu-se cu atât'a, prin o epistola adresata către Verhovay a adusu lucrul pâna la atât'a, încât cestu din urma simțindu-se adêncu vetamatu, la provocatu la duelu. Duelul sa întêmplatu cu pistole; Verhovay a fost gravu ranitu, încât este puțină speranț'a a-se însenatosi. Redactorii diarelor de aici vedîndu prin pasul acest'a a casinei magnatilor vetamata independenț'a presei și libertatea diuaristiceii, sau coadunatu într'o șiedință și sau constituitu într'o reuniune, care are de scopu sustinerea vadii diuaristiceii magiare, spriginirea reciproca și împedecarea abuzurilor că celu de față. Lucrul înse nu sa finitu numai cu atât'a. Îndata-ce se latî faim'a succesului duelului, întrêga capital'a fu pusa într'o mișcare sgomotosa. Prin diuare, reuniuni etc. nu-se vorbiă decăt numai despre duelul lui Verhovay cu Majthényi. Poporul, care iubiă pe Verhovay, se înfuriă într'atât'a, încât înca în diu'a duelului sér'a se însenă o demustrațiune formala înaintea casinei naționale. Atari demonstrațiuni se repetiescu în tota sér'a, încât pâna cătra 1 ora dupa mediul noptii este imposibilu a strabate pe strade, decăt cu risicul vietii. Demostratiunea din sér'a prima si a două nu fura de totu scandalose, de marti înse sunt împreunate cu versare de sânge. Poliț'ia nefiindu în stare a contrastă tumultului fu silita a recurge la ajutorul miliț'iei regulate. Doue regimente, Cusieviciu și Schmerling, esu regulatu în tota sér'a spre a împrasciă mulțimea, cea ce numai prin ajutorul baionetelor le succede. Marti sér'a au fost sparte tôte ferestrele casinei. Mercuri, pe lângă cele două regimente, a fost ordinata întrêga cavaleri'a și așteptă numai signalul datu pentru a-se aruncă asupra tumultului, înse nu sa facutu întrebuintiare de ea. 8 poliț'iai au fost raniti greu, numarul celor înclisi se urca la 70, ier raniti sunt 40—50 ênsi și câțiva morti.

Balul betrânilor. Unu balu fôrte interesantu în sér'a de ajunul anului nou în Gillingham lângă Chatham. Acesta a fost balul betrânilor, la care au luat parte 59 de betrâni și betrâne, cari toti la olalta au numeratu 4259 ani. Celu mai betrânu, care s'a nascutu la 1790 a jocatu fôrte veselu cu jocaș'ia sa, care asemenea s'a nascutu înca în secolu trecut. Ôspetii erau cam de 60—90 de ani. Petrecerea a duratu pâna deminêț'a.

Theia stricata. Unu vaporu s'a cufundatu înca la 1874 aprôpe de Lissabon, înse peste vr'o două septemâni fu scosu ierasi. Între marfurile mântuite se aflau și 14 mii de cutii cu theia, cari în Lissabon s'a vëndutu cu pretiu bagatelu. Dar apoi s'a constatat, că thei'a e neconsumabila. Deci proprietarii voira a o

transportă în Englitera, înse englesii observara; de atunci thei'a s'a uscatu, s'a mestecatu în theia nestricata, și — dora va ajunge și pe la noi.

În contra jocului de cărți. În armat'a Americiei de nord man'ia jocului de cărți e atât de respândita, încât senatul a aflatu cu cale a o mai moderă cu mijlôce de oprire stricta. Plumb, senatorul de Kansas de curând compusă unu proiectu de lege, de dupa care oficerul, care va câștigă în cărți banii camaradului seu, numai decăt va fi tradusu înaintea tribunalului marțialu. Totu asemenea procedura voiescu se întroduca și în contra beț'iei, care se respândesce cumplitu.

Principi cu nasu tetovatu. În cercurile aristocrației englese, scrie „Gaulois” se vorbește, că fiii principelui de Wales, Victor și George, cari tocmai acuma caletorescu cu corvetul „Bachante”, vedîndu, că matrozii toti și-au tetovatu pe bratiu câte o ancora, cruce seu inițialele numelui lor, și ei și-au tetovatu câte o ancora — pe nasu. Din caus'a acest'a famil'i'a regesca e desperata. Scirea acest'a de siguru face onóre fantasiei jurnalistice franceze.

Multiamita publica. Subscrisul îmi tînu de sacra datorinț'a a esprimă publice multiamita urmatorilor pré stimati domni, cari au binevoitu a usioră neajunsurile, cu care am de a me luptă, și anume: famil'i'a Mocioni prin dl Vincentiu Babesiu 15 fl., George Sêrbu 3 fl., I. Dragosiu 2 fl., N. N. 2 fl., S. Suciu 2 fl., I. Ciuciu 2 fl., G. Opra 2 fl., N. Opreanu 1 fl., E. Pușcariu 2 fl., dr. Victor Babesiu 3 fl., dr. A. Dumitreanu, A. Duma, G. Roșca și C. Radulescu câte 1 fl., L. Papp-Szilágyi 2 fl., Popetiu 1 fl., A. Suciu 2 fl., D. Mihalescu 2 fl., I. Bonciu 1 fl., M. K. S. V. 1 fl., dar mai cu deosebire préstimatului domnu drd Absolon Todea, care a colectatu acest'a suma. Totu cu acest'a ocaș'ie îmi esprimu profund'a mea multiamita Magnificului domnu deputatu George Popu, cât și acelor préstimati domni, cari cu ocaș'ieuna serbarei cununiei dlui Ioanu Marcu cu dsióra Vasvári în Urmisii (Selagiu) au binevoitu a contribui la suma de 25 fl., destinata mie. Budapesta 1880 în 12 jan. Lud. St. Mehesiu, asc. de medicina.

Suvenirea morților.

Laurentiu Juhász, telegrafistu în Clusiu, în 6 l. c. dupa unu morbu scurtu, în etate de 29 ani, în a 14-a luna a casatoriei sale a două, a încetatu din vietia, lasându în doliu pe soț'ia sa cu unu infante și altu fiu din casatori'a prima, precum și pe parinti, socrii și alti consângeni. Fia-i țierin'a usioră!

Ghicitura.

— De Marcianu Wlad. —

Sè se caute 7 cuvinte, a căror litere inițiale, cetite de sus în jos se deie numele unui orasiu, — ier cele finale, asemenea cetite, se deie numele fondatorului unui institutu român u totu din acelu orasielu.

Cuvêntul primu este unu fostu rege în Boemi'a, al doile numele unui poporu vechiu, al treile o scaldă din Austria, al patrale unu verbu, al cincile o parte a țilei, al șesele o prepozițiune, al șeptele unu arbore.

Terminul de deslegare e 11 februarie. Că totu-de-una, și de asta-data se va sorti o carte.